

[Forsvarsministeren.]

skrift været med til at få denne sag debatteret, og derfor finder jeg det temmelig ubehageligt, at det skal antydes, at jeg ikke kan lide debatten om det, og at dette er årsagen til, at jeg har udtalt mig, som jeg har. Jeg er overbevist om, at der ligger saglige begrundelser bag ved den beslutning, der bliver truffet nu.

Jeg skal til hr. Morten Lange bare sige, at det var en virkelig god oplevelse at have, at hr. Morten Lange nu er blevet interesseret i, at forudsætningerne for forsvarsforliget opretholdes. Det kan jo ligefrem give værstemning med hensyn til diskussionen om det næste forsvarsforlig.

Og så til sidst: jeg vil gerne bede folketingets medlemmer og i øvrigt alle, der kan komme i besiddelse af Folketingstidende, om at bemærke sig de udtalelser, udenrigsministeren kom med. Der var nogle nye oplysninger om, hvordan balancen er mellem det, som hr. Fuglsang kaldte de to væbnede blokke. Jeg skal sørge for, at offentligheden i fremtiden får så meget uklassificeret materiale frem om denne situation, som det overhovedet er gør ligt. Jeg føler mig overbevist om, at hvis den brede befolkning får alle disse oplysninger i hænde, så vil den positive holdning til dansk forsvar blive endnu bredere, end den er i dag.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Også i sit sidste indlæg sammenblandede hr. Ninn-Hansen to ting, der har meget, meget lidt med hinanden at gøre. For det første det, som vi taler om og skal stemme om her i dag: skal man godtage den kontrakt, som forsvarsministeren nu så ihærdigt anbefaler? Her er det de fleste fremskridtsfolks opfattelse, at ud fra en opfattelse af det danske forsvar, der nøje svarer til hr. Ninn-Hansens, så fører en gennemtænkning og en røntgenanalyse af kontraktvilkårene til, at de er sådan, at med hr. Ninn-Hansens forsvarssyn som baggrund må man så ganske givet stemme nej til at indgå på en sådan kontrakt, der kun kan være skadelig — også ud fra det syn på, hvordan man får det danske forsvar bygget rigtigt op. Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er, hvordan man bedst forsvarer Danmark i bred almindelig-

hed. Det redegjorde jeg omhyggeligt for, så vidt taletiden tillod det, i mit indlæg i formiddags, og jeg kan selvfølgelig ikke inden for en kort bemærkning tage dette meget store forsvarsmæssige spørgsmål op til behandling. Men når hr. Ninn-Hansen så venligt udnævnte mig til anfører for fremskridtspartiet, så må jeg sige, at jeg i hvert tilfælde ikke er anfører for fremskridtspartiet på det punkt.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg forstår, at ministeren stadig fastholder, at der ikke har været forhandlet om flere fly, selv om andre her i salen har rost ham for, at han har kigget lidt længere ud i fremtiden end til de første 58. Lad så det ligge. Man har i hvert fald haft så tæt kontakt, så man var i stand til at konstatere, at hvis man købte flere, så kunne man gøre det på fordelagtige vilkår. Det er jo et skriftligt svar, som ministeren har givet på udvalgets spørgsmål nr. 11, som jeg håber ministeren stadig står ved, ellers må han tilbagekalde det.

Ministeren siger igen, at der har ingen hindringer været for at forhandle det svenske tilbud. Der har da i hvert fald været en uvilje til at gøre det. At man er kommet for sent, det kan jo kun gælde fællesforslaget over for de fire lande. Det sidste tilbud om, at Danmark kunne købe alene, har man haft tid nok til at behandle. Men det har man ikke villet. Men jeg forstår, at det er her, man skal sætte ind, og det er her, den socialdemokratiske gruppe skal gøre sine overvejelser i fremtiden. Man har ikke haft vilje til det.

Så er det jo ligeegyldigt, om hr. Søgaard kan sige, at næste gang kan vi købe svensk, hvilket i øvrigt ville stride ganske gevaldigt imod de standardiseringsønsker, man har, og som har været grundlaget for det hele. Når man ikke vil købe svensk — det er det, man ikke vil, man har ikke villet forhandle om det — så kan det ikke nytte noget, at man siger, at den mulighed stadig er åben.

Kurt Brauer (SF):

Hr. Ninn-Hansen har sin interesse, og jeg har min interesse i at nagle hr. Glistrup til hr. Glistrups udtalelse om telefonsvareren. Det må hr. Glistrup kunne klare betydelig hurtigere. Der må være så megen begavelse og så megen anstændighed tilbage hos hr.